

Своєрідністю морського осадконакопичення виділяється невелика широтного плану область на Південноукраїнській монокліналі, від Тилігульського лиману до Виноградівського підняття, де у пізньоальбський час в умовах відкритого слаборухливого мілководдя формувалася карбонатна товща, що складається з світло-сірих з жовтуватим відтінком органогенно-детритових, крупнозернистих вапняків.

Товщина верхньоальбських відкладів до 1771 м.

Сеноманський вік.

Відклади сеноманського ярусу мають максимальну площу поширення серед верхньокрейдових на території дослідження. Вони розкриті глибокими свердловинами та добре вивчені на всій території дослідження [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 58, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 153, 161, 163, 166, 168-170, 172, 183, 184, 186, 204, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін].

Ранньосеноманський час. Морський басейн цього вікового інтервалу мав максимальну площу розповсюдження, як і пізньоальбський. В басейні розпочинаються суттєві фаціальні зміни. Поруч з широко розвиненими в попередній час прибережно-морськими фаціями (піщаних, алевритово-піщаних, глинисто-алевритових и алевритово-глинисто-карбонатних та піщано-карбонатних осадків прибережного мілководдя) отримують розвиток мілководно-морські фації карбонатних і глинисто-карбонатних осадків відкритого мілководдя та депресійних ділянок [33, 66, 97, 128, 135, 148, 149, 163, 195, 201, 204, 213, 220, 222, 223, 230, 254, 388-402 та ін.].

Уявлення про літолого-фаціальну зональність ранньосеноманського часового інтервалу показані на літолого-фаціальній карті (рис. 3.11).

Фація піщаних, алевритово-піщаних осадків прибережного активного мілководдя має складну будову і плямистий характер розподілу [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 58, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 153, 161, 163, 166, 168-170, 172, 183, 184, 186, 204, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін]. Територіально вона розташовувалась на території Східноєвропейської платформи. В межах площі її розвитку обстановки седиментації часто змінювалися від активного до відносно

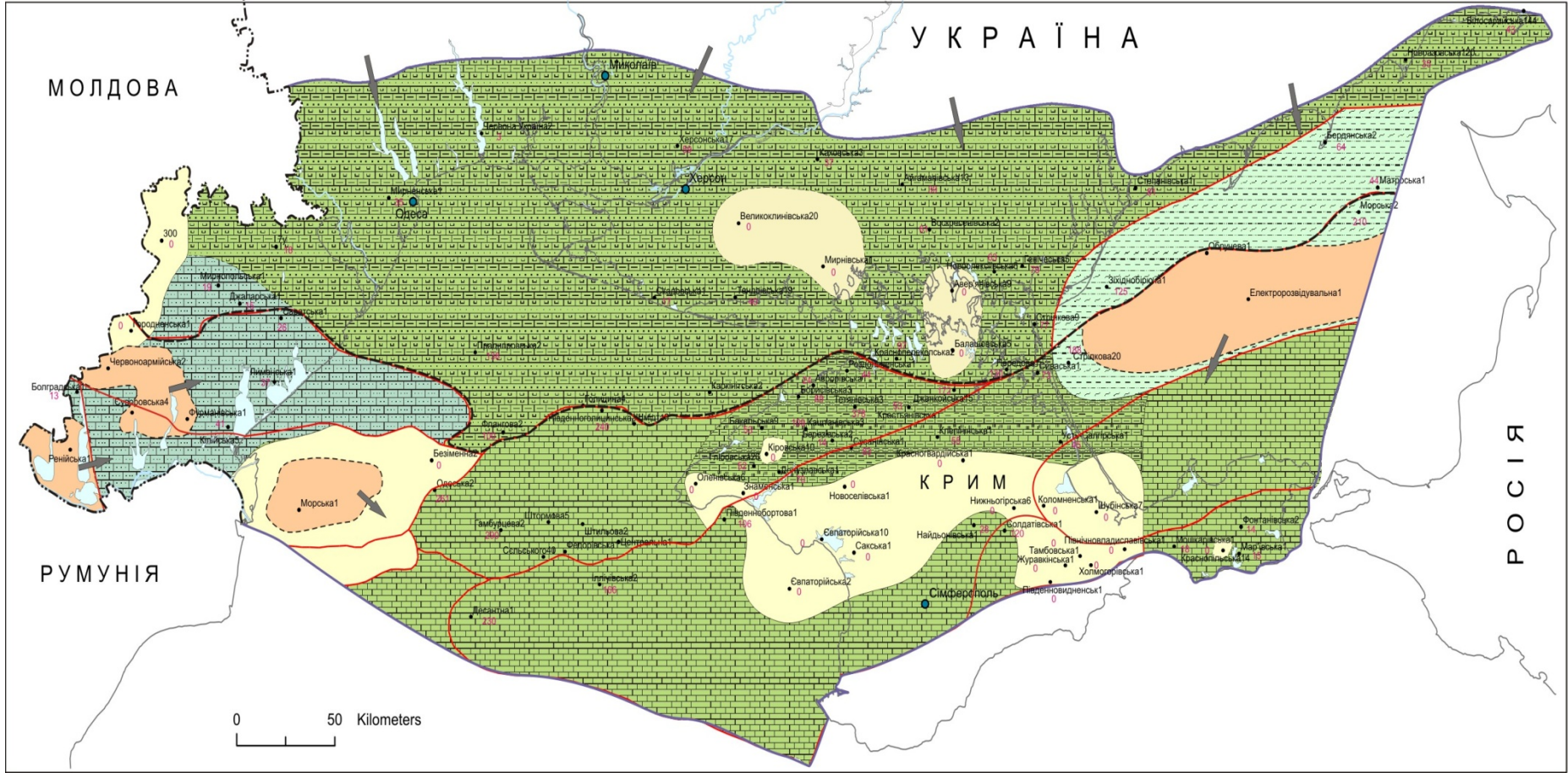

Рис. 3.11 – Літолого-фаціальна карта ранньосенманського часу

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.1

активного і навіть слаборухливого водного середовища, що і зумовило плямистий характер розподілу глинисто-алевритово-піщаного матеріалу. Формування виключно піщаного матеріалу відбувалося майже протягом всього часу на території Західного і Північного Причорномор'я та на Приазов'ї [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 58, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 153, 161, 163, 166, 168-170, 172, 183, 184, 186, 204, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін]. Піски різноманітні за гранулометричним складом – до грубозернистих та гравійних. Переважаючий розвиток мають змішані середньо-, дрібнозернисті різновиди пісків глауконітово-кварцового і кварцового складу з широким спектром акцесорних мінералів. В основі піщаних товщ, іноді у покрівлі або в середині прослідковуються включення жовен фосфоритів розміром від 1-3 мм до 1-3 см. Фауністично піски слабо охарактеризовані. Товщина пісків змінюється в межах від 0,3 м до 10 м.

Фація алевритових, глинисто-алевритових осадків відкритого слаборухливого мілководдя прослідковується південніше - від Молдавської монокліналі на заході до Північноазовського прогину на сході на території Східноєвропейської платформи [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 58, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 153, 161, 163, 166, 168-170, 172, 183, 184, 186, 204, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін]. Фація представлена польвошпатово-глауконітово-кварцовими, кварцово-глауконітовими алевритами, що містять прошарки глин, та гідрослюдистими і монтморілонітовими аргілітами.

Товщина алевритів змінюється в межах від 0,1 м до 7 м.

Фація алевритово-глинисто-карбонатних осадків слаборухливого мілководдя з депресійними ділянками на Східноєвропейській платформі на південь заміщує дві попередні фації [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 58, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 153, 161, 163, 166, 168-170, 172, 183, 184, 186, 204, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін]. Однак чітку границю з ними провести доволі складно, так як на цій обширній території протягом цього часового інтервалу умови седиментації змінювались і часом були схожими з обстановками більш північних районів. Це обумовило накопичення на одних ділянках морського дна глинистих і алевритистих, іноді піщаних, але в цілому завжди карбонатних мулів, в інших

осадків активного мілководдя (пісків глинистих кварцових та глауконітово-кварцових з прошарками глин). В депресійних ділянках (головним чином в компенсаційних прогинах) накопичувалися в основному вапнякові мули, в різній мірі розбавлені глинистим, рідше піщано-алевритовим матеріалом.

Фація піщаних і піщано-карбонатних осадків прибережного активного мілководдя представлена пісками кварцово-глауконітовими дрібнозернистими на території Західного Причорномор'я та Приазов'я [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 58, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 153, 161, 163, 166, 168-170, 172, 183, 184, 186, 204, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін]. Товщина піщаної пачки змінюється в межах від 2 м до 15 м.

На території Переддобрудзького прогину фація представлена органічно-уламковими вапняками з зернами кварцу, глауконіту и фосфориту. Загальна товщина вапняків до 25 м.

Фація карбонатних, глинисто-кременисто-карбонатних та глинисто-карбонатних осадків відкритого слаборухливого мілководдя має найбільшу площу поширення. Вона представлена відносно однорідною товщею карбонатних та глинисто-карбонатних осадків на території північно-західного шельфу Чорного моря та в Ідольському прогині і змішаними карбонатно-кременисто-глинистими мулами у південній частині Східноєвропейської платформи та на території Північнокримського прогину [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 58, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 153, 161, 163, 166, 168-170, 172, 183, 184, 186, 204, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін].

Середньосенноманський час. Відклади цього часового інтервалу збереглися локальними ділянками на Західному Причорномор'ї, у нижньому Придніпров'ї, на окремих ділянках Північноазовського прогину, у Каркінітсько-Північнокримському прогині, на схилах Кілійсько-Зміїного підняття та у Ідольському прогині. Вони мають переважно карбонатний склад порід [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 58, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 153, 161, 163, 166, 168-170, 172, 183, 184, 186, 204, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін].

Формування відкладів відбувалося у прибережно-морській та мілководно-морській обстановках в різних фаціальних умовах.

В товщі середнього сеноману виділено дві генетичні групи: фація піщаних і піщано-карбонатних осадків прибережного активного мілководдя та фація карбонатних, глинисто-кременисто-карбонатних та глинисто-карбонатних осадків відкритого слаборухливого мілководдя.

Уявлення про літолого-фаціальну зональність середньосеноманського часового інтервалу показані на літолого-фаціальній карті (рис. 3.12).

Фація піщаних і піщано-карбонатних осадків прибережного активного мілководдя представлена пісками кварцово-глауконітовими дрібнозернистими з прошарками пісковиків на схилах Кілійсько-Зміїного підняття та аргілітами з прошарками пісковиків та алевролітів на окремих ділянках Північноазовського прогину [58, 59, 98, 128, 153, 161, 163, 169, 171, 173, 179, 184, 230, 248 та 258]. Товщина піщаних пачок до 100 м.

Фація карбонатних, глинисто-кременисто-карбонатних та глинисто-карбонатних осадків відкритого слаборухливого мілководдя представлена відносно однорідною товщею карбонатних та глинисто-карбонатних відкладів на території Каркінітського та Північнокримського прогинів (вапняки з прошарками мергелів), в Ідольському прогині (різноманітні вапняки) і змішаними карбонатно-кременисто-глинистими відкладами з прошарками у верхній частині грубої крейди у Західному Причорномор'ї та у нижньому Придніпров'ї [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 58, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 153, 161, 163, 166, 168-170, 172, 183, 184, 186, 204, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін].

Пізньосеноманський час. Морський басейн цього вікового інтервалу значно розширив свої межі, море панує у Західному Причорномор'ї, у південному Придніпров'ї, у Генічеському грабені та у Північноазовському прогині, на схилах Кілійсько-Зміїного підняття, в Каркінітському, Північнокримському та Ідольському прогинах, в північній частині Каламітського та Новоселівського підняття, на території покривів східного занурення Гірського Криму [22, 26, 29-33,

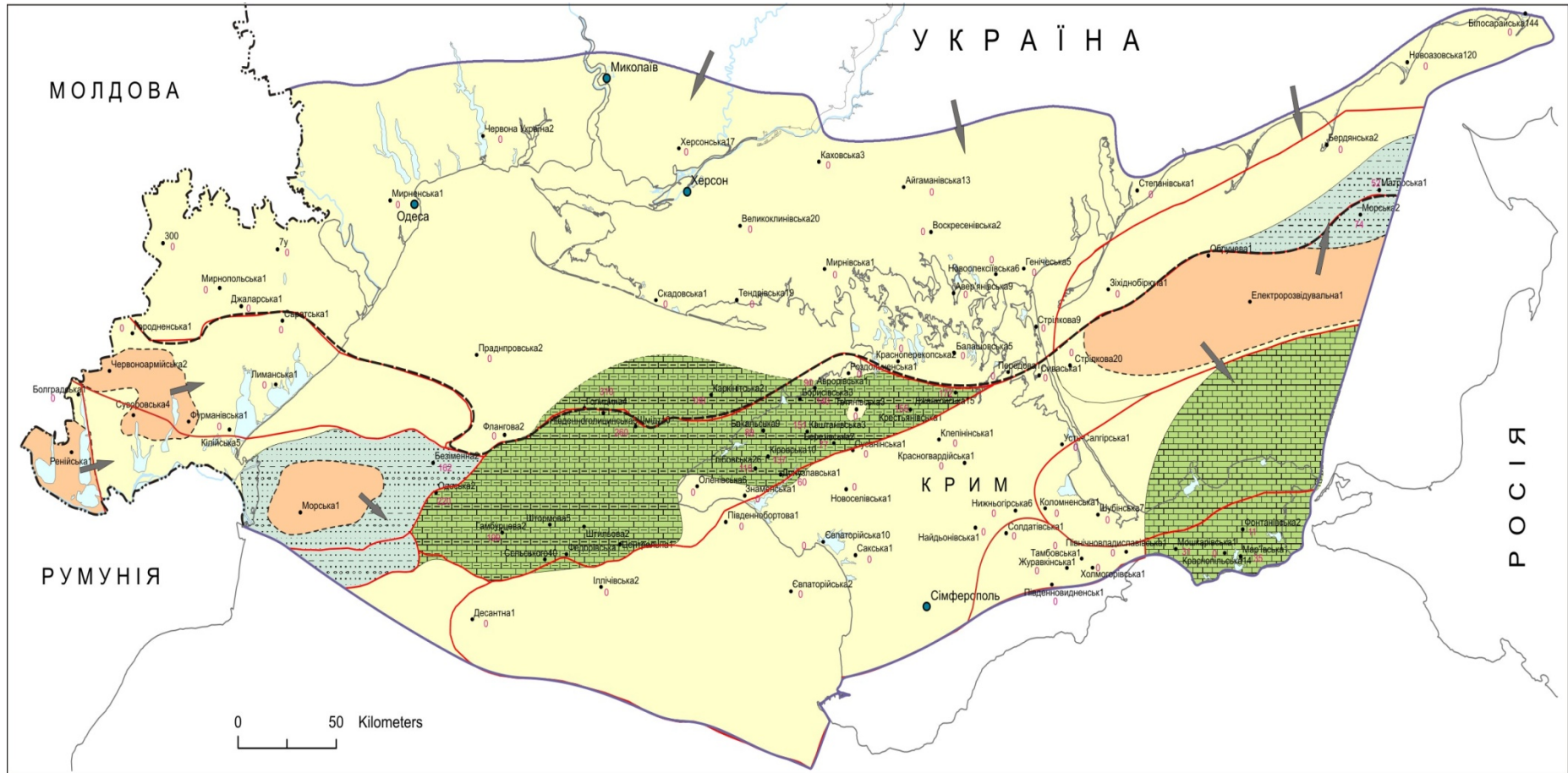

Рис. 3.12 – Літолого-фаціальна карта середньосеноманського часу

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.1

35, 36, 38, 53, 58, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 153, 161, 163, 166, 168-170, 172, 183, 184, 186, 204, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін]. Завершення сеноманської структурно-тектонічної перебудови знаменує початок формування товщі писальної крейди (формації писальної крейди).

Формування відкладів відбувалося у прибережно-морській та, головним чином, мілководно-морській обстановках в різних фаціальних умовах. В басейні отримують розвиток прибережно-морська фація піщаних та піщано-карбонатних осадків прибережного активного мілководдя та мілководно-морська фація карбонатних та глинисто-карбонатних осадків відкритого слаборухливого мілководдя.

Уявлення про літолого-фаціальну зональність пізньосеноманського часового інтервалу показані на літолого-фаціальній карті (рис. 3.13).

Фація піщаних і піщано-карбонатних осадків прибережного активного мілководдя представлена пісками кварцово-глауконітовими дрібнозернистими з прошарками пісковиків на схилах Кілійсько-Зміїного підняття та аргілітами з прошарками пісковиків та алевролітів на окремих ділянках Північноазовського прогину [58, 59, 98, 128, 153, 161, 163, 169, 171, 173, 179, 184, 230, 248 та 258].

Фація карбонатних, глинисто-кременисто-карбонатних та глинисто-карбонатних осадків відкритого слаборухливого мілководдя представлена відносно однорідною товщею карбонатних та глинисто-карбонатних відкладів на території Каркінітського та Північнокримського прогинів, у Генічеському прогині, в північній частині Каламітського та Новоселівського підняття (глинисті вапняки з прошарками мергелів), в Ідольському прогині та на території покривів східного занурення Гірського Криму (різноманітні глинисті вапняки) і змішаними карбонатно-кременисто-глинистими відкладами та писальною крейдою у Західному Причорномор'ї та у нижньому Придніпров'ї [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 58, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 153, 161, 163, 166, 168-170, 172, 183, 184, 186, 204, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін].

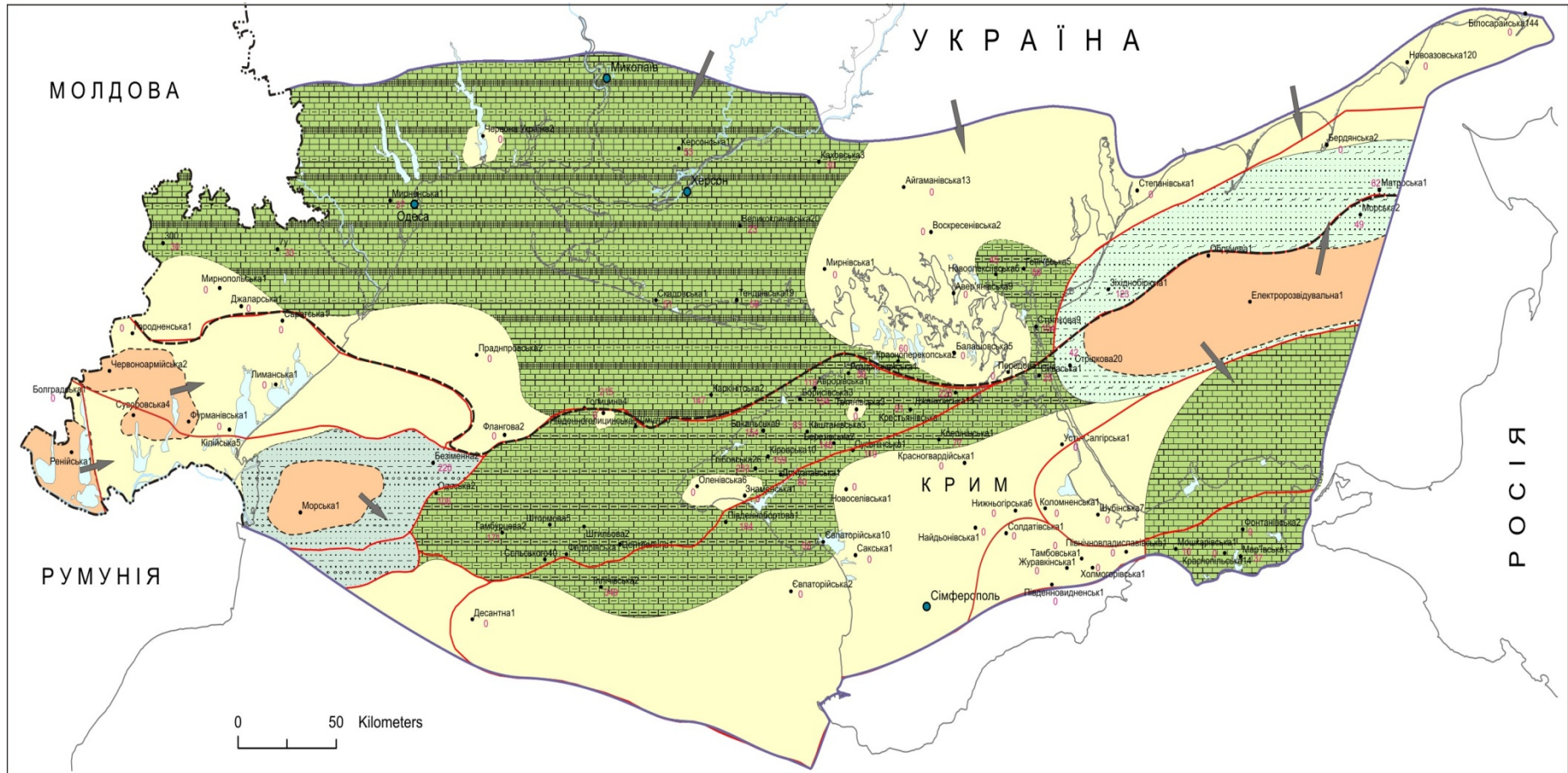

Рис. 3.13 – Літолого-фаціальна карта пізньосеноманського часу

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.1

Туронський вік. Відклади туронського ярусу широко розповсюджені на території дослідження та добре вивчені глибоким бурінням [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 161, 163, 166, 168, 169, 171-173, 186, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін.]. Вони представлені карбонатними породами (різноманітними вапняками та мергелями, писальною крейдою) з підпорядкованим значенням теригенних – пісків та пісковиків.

Морський басейн цього вікового інтервалу перемістився дещо на північ; море залишило більшу частину Молдавської монокліналі, Північноазовський прогин, схили Кілійсько-Зміїного підняття та територію покривів східного занурення Гірського Криму, розширившись на території Причорномор'я та Приазов'я. Відклади мають карбонатний склад, який дозволяє припустити, що в туронський вік вся територія дослідження була вкрита нормально морським басейном [53, 128, 166, 168, 230, 247, 248, 254, 258, 281 та ін.].

Формування відкладів відбувалося у мілководно-морській обстановці в умовах літоралі та субліторалі. В басейні панує фація карбонатних та глинисто-карбонатних осадків відкритого слаборухливого мілководдя, що представлена вапняками, писальною крейдою та крейдоподібними мергелями.

Уявлення про літолого-фаціальну зональність туронського часового інтервалу показані на літолого-фаціальній карті (рис. 3.14).

Коньякський вік. Відклади коньякського ярусу досить широко розповсюджені на території дослідження та добре вивчені за результатами глибокого буріння [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 80, 97, 98, 120, 128, 135, 138, 161, 163, 166-169, 171-173, 186, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 281, 288, 289 та ін.].

Морський басейн цього вікового інтервалу повільно збільшував свою площу. Море охопило Молдавську монокліналь, східну та північно-східну частину Переддобрудзького прогину та, частково, територію покривів східного занурення Гірського Криму.

Літологічно коньякські відклади практично неможливо відрізнити від туронських, тому їх часто розглядають як одне літологічне тіло. Вони формувалися, подібно до туронських, в умовах нормального морського басейну,

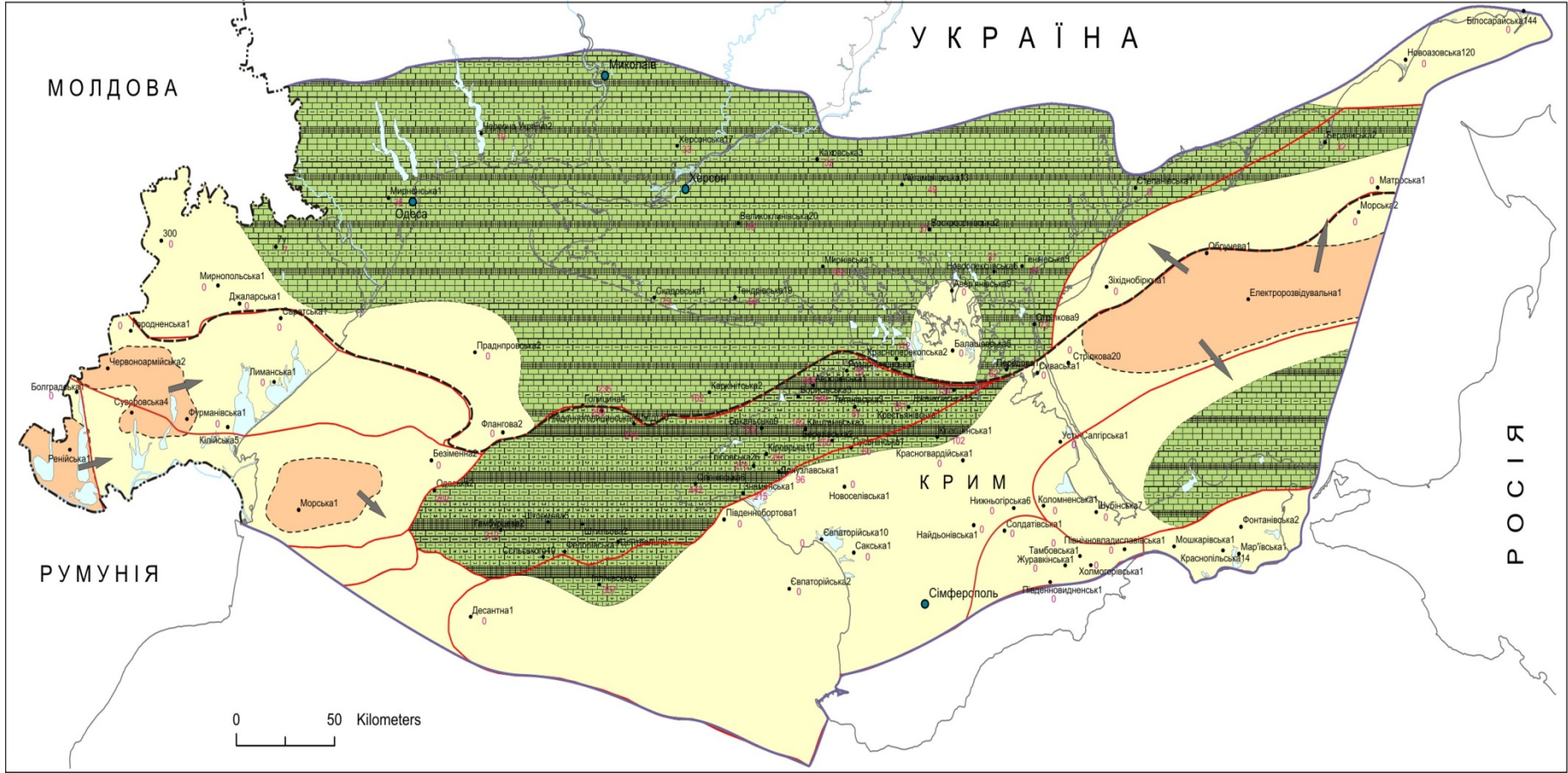

Рис. 3.14 – Літолого-фаціальна карта туронського віку

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.1

належать до однієї генетичної групи мілководно-морської фації карбонатних та глинисто-карбонатних осадків відкритого слаборухливого мілководдя, що представлена вапняками, писальною крейдою та крейдоподібними мергелями [33, 66, 97, 128, 135, 148, 149, 163, 195, 206, 214, 220, 222, 223, 230, 254, 388-402 та ін.].

Уявлення про літолого-фаціальну зональність коньякського часового інтервалу показані на літолого-фаціальній карті (рис. 3.15).

Сантонський вік. Відклади сантонського ярусу широко розповсюджені на території дослідження та вивчені за матеріалами глибокого буріння [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 80, 97, 98, 128, 135, 138, 161, 163, 166, 168, 169, 171-173, 184, 186, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін.].

Ранньосантонський час. Морський басейн цього вікового інтервалу зберіг свою площу, змінилася лише його конфігурація. Море охопило Криловський прогин та залишило територію покривів східного занурення Гірського Криму [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 80, 97, 98, 128, 135, 138, 161, 163, 166, 168, 169, 171-173, 184, 186, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін.]. В басейні панує мілководно-морська фація карбонатних та глинисто-карбонатних осадків відкритого слаборухливого мілководдя, представлена вапняками, писальною крейдою та крейдоподібними мергелями [63, 66, 97, 128, 135, 148, 149, 163, 195, 207, 214, 220, 222, 223, 230, 254, 388-402 та ін.].

Уявлення про літолого-фаціальну зональність ранньосантонського часового інтервалу показані на літолого-фаціальній карті (рис. 3.16).

Середньосантонський час. Відклади цього часового інтервалу, вірогідно, не збереглися. Можливо вони фрагментарно поширені на території Каркінітського, Північнокримського чи Ідольського прогинів і мають карбонатний склад.

Пізньюсантонський час. Морський басейн цього вікового інтервалу значно розширив свою площу на північ, північний захід та північний схід. Море охопило все Причорномор'я та Приазов'я, північну та

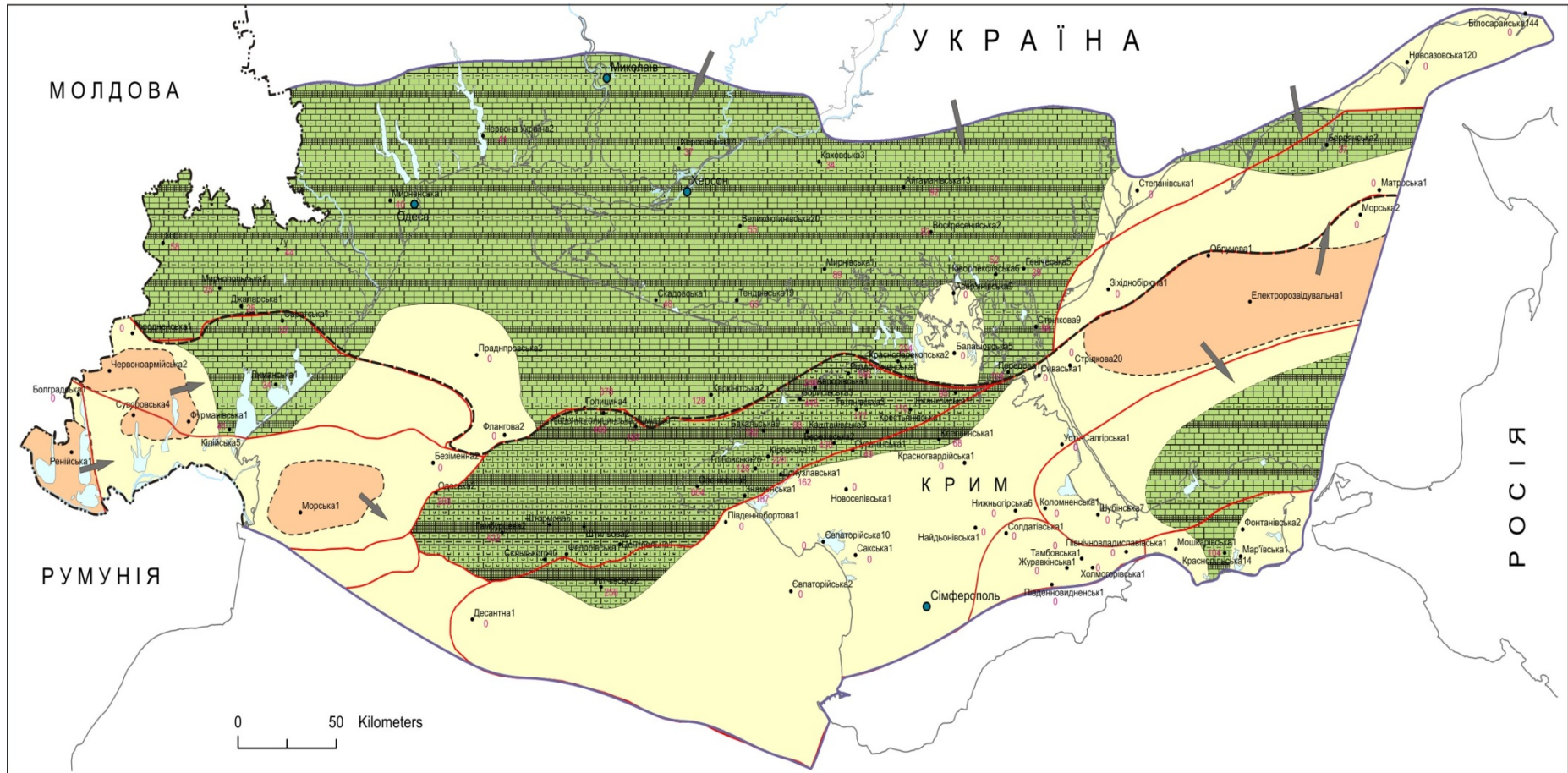

Рис. 3.15 – Літолого-фаціальна карта коньякського віку

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.1

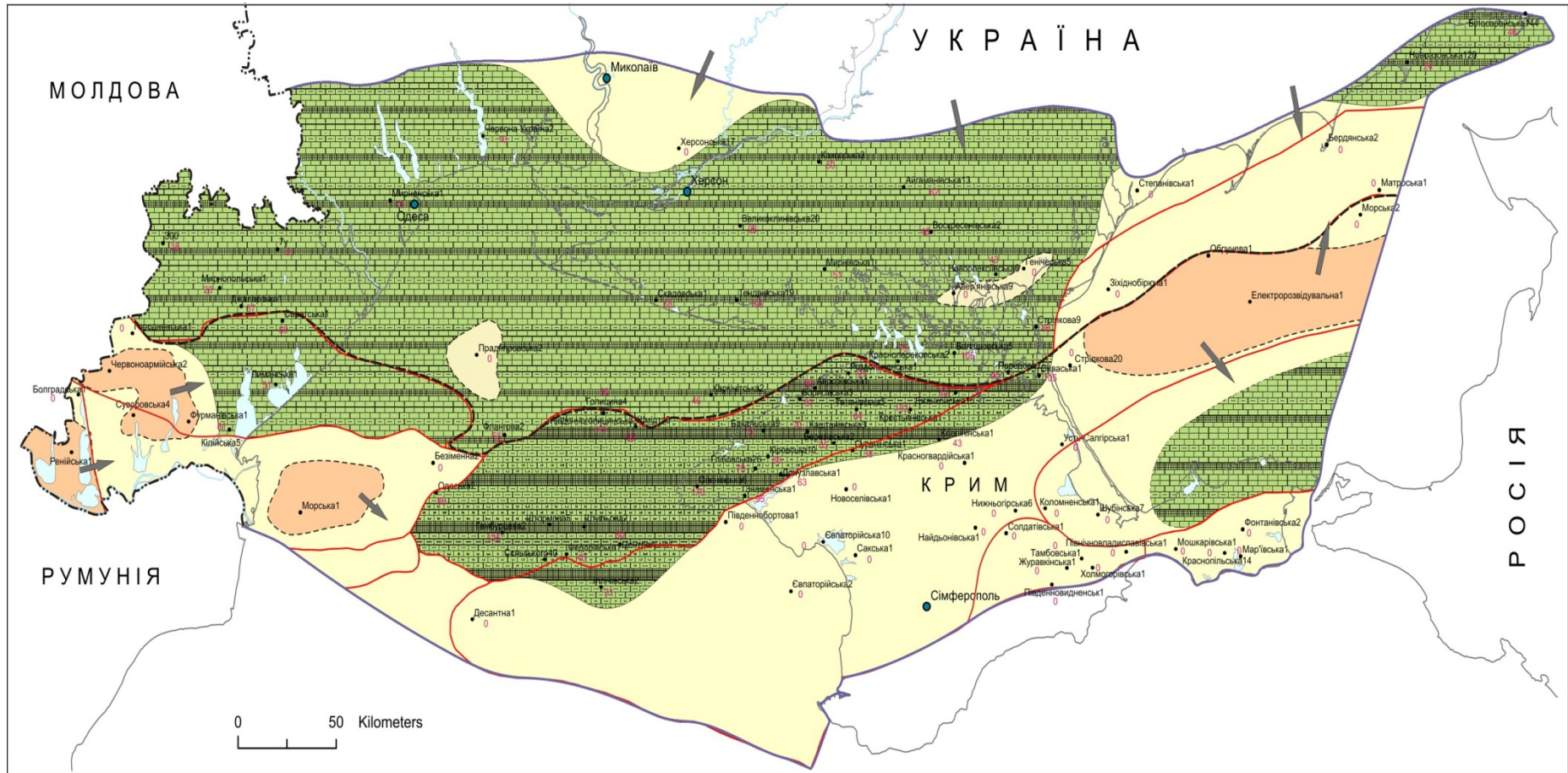

Рис. 3.16 – Літолого-фаціальна карта ранньосантонського часу

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.1

північно-східну частину Переддобрудзького прогину, Криловський, Каркінітський, Північнокримський та Ідольський прогини, північну частину Каламітського підняття [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 80, 97, 98, 128, 135, 138, 161, 163, 166, 168, 169, 171-173, 184, 186, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін.].

В басейні панує фація карбонатних, глинисто-кременисто-карбонатних та глинисто-карбонатних осадків відкритого слаборухливого мілководдя, що представлена відносно однорідною товщею карбонатних та глинисто-карбонатних відкладів на території Причорномор'я, Приазов'я, Переддобрудзького та Криловського прогинів (вапняки, писальна крейда, крейдоподібні мергелі) і змішаними карбонатно-кременисто-глинистими відкладами та писальною крейдою на решті території [22, 26, 29-33, 35, 36, 38, 53, 80, 97, 98, 128, 135, 138, 161, 163, 166, 168, 169, 171-173, 184, 186, 230, 247, 248, 251, 254, 258, 288, 289 та ін.].

Уявлення про літолого-фаціальну зональність пізньосантонського часового інтервалу показані на літолого-фаціальній карті (рис. 3.17).

Кампанський вік. Відклади кампанського ярусу широко розповсюджені на всій території дослідження та достатньо добре вивчені за результатами глибокого буріння [22, 26, 29-31, 33, 35, 36, 38, 53, 80, 97, 98, 128, 135, 138, 153, 163, 166, 168-173, 184, 186, 208, 230, 247, 248, 254, 258, 281, 286, 288, 289 та ін.]. Вони представлені, головним чином, карбонатними породами (різноманітними вапняками та мергелями та писальною крейдою) з підпорядкованим значенням теригенних порід (піски та пісковики).

Ранньокампанський час. Відклади цього часового інтервалу збереглися локальними ділянками у Західному Причорномор'ї та на Південноукраїнській монокліналі, у Каркінітському та Північнокримському прогинах, у Джанкойській депресії, у Північноазовському прогині та на Приазов'ї, в Ідольському прогині та на території покривів східного занурення Гірського Криму. Вони мають карбонатний склад [22, 26, 29-31, 33, 35, 36, 38, 53, 80, 97, 98, 128, 135, 138, 153, 163, 166, 168-173, 184, 186, 208, 230, 247, 248, 254, 258,

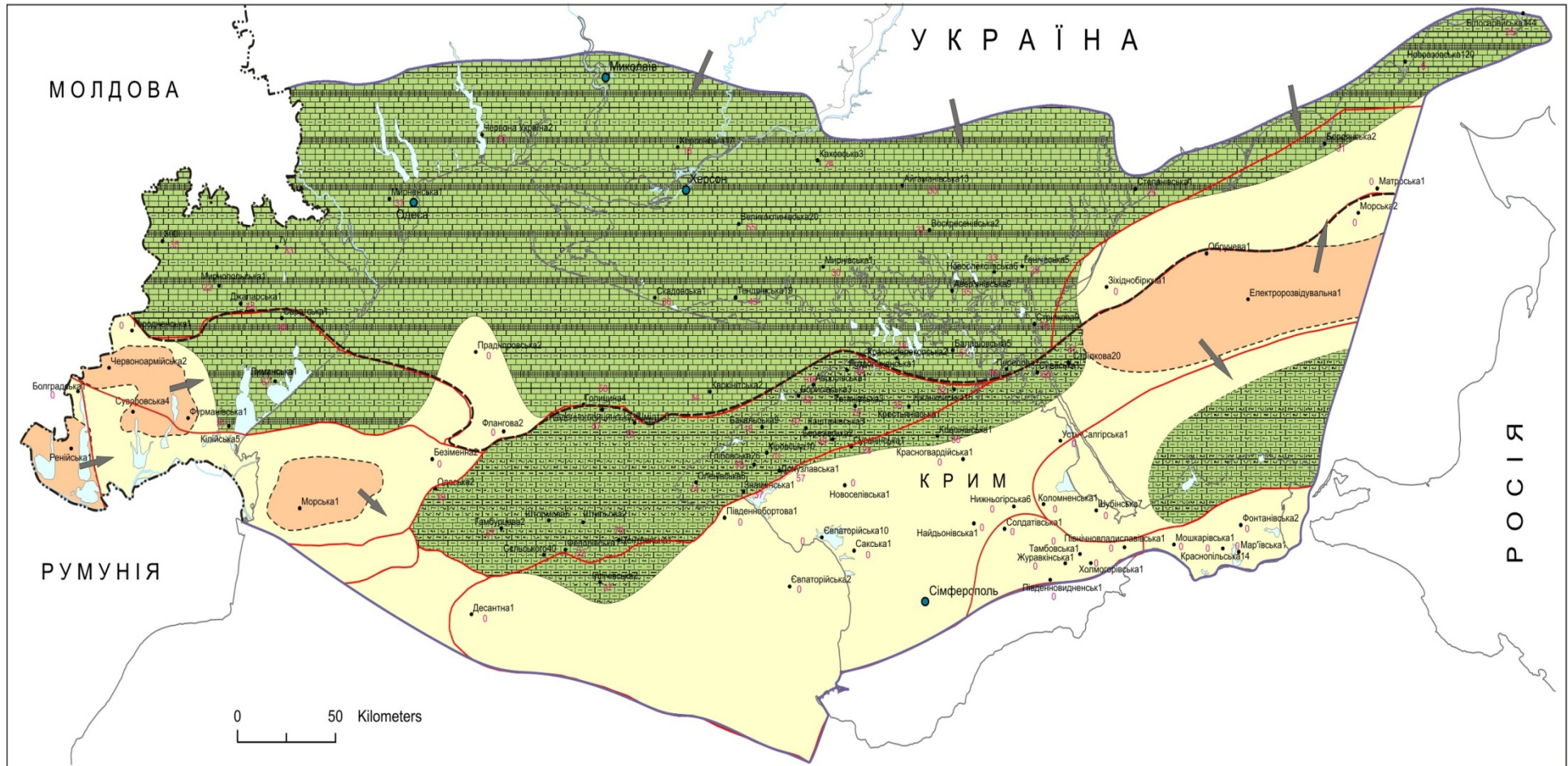

Рис. 3.17 – Літолого-фаціальна карта пізньосантонського часу

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.1

281, 286, 288, 289 та ін.].

В товщі нижнього кампану виділено фацію карбонатних та глинисто-карбонатних осадків відкритого слаборухливого мілководдя, що представлена вапняками, писальною крейдою та крейдоподібними мергелями у Західному Причорномор'ї та на Південноукраїнській монокліналі та різноманітними вапняками на решті території [33, 66, 97, 128, 135, 148, 149, 163, 195, 208, 214, 219, 220, 222, 223, 230, 254, 388-402 та ін.].

Уявлення про літолого-фаціальну зональність ранньокампанського часового інтервалу показані на літолого-фаціальній карті (рис. 3.18).

Середньокампанський час. Акваторія басейну в цей час значно розширилась, морем була вкрита майже вся територія дослідження за винятком Західного Причорномор'я, Переддобрудзького та Криловського прогинів, осьової частини Кілійсько-Зміїного підняття, Середньоазовського підняття, частини Азовської монокліналі, Гончарівсько-Шубінської зони підняття та території покривів східного занурення Гірського Криму [22, 26, 29-31, 33, 35, 36, 38, 53, 80, 97, 98, 128, 135, 138, 153, 163, 166, 168-173, 184, 186, 208, 230, 247, 248, 254, 258, 281, 286, 288, 289 та ін.].

Літологічна будова середньокампанських відкладів дозволяє виділити лише одну генетичну групу осадків – відкритого мілководдя, віддаленого від берега, та, можливо, відносно глибоководних ділянок.

Уявлення про літолого-фаціальну зональність середньокампанського часового інтервалу показані на літолого-фаціальній карті (рис. 3.19).

Фація глинисто-карбонатних, карбонатних та глинисто-кременисто-карбонатних осадків віддаленого від берега відкритого мілководдя поширена на всій акваторії басейну. Майже повсюдно накопичувалися вапнисті (коколітові, форамініферові, коколітово-форамініферові) і глинисто-карбонатні відклади, іноді із домішкою алевритового та кременистого матеріалу. Ділянками існували умови,

Рис. 3.18 – Літолого-фаціальна карта ранньокампанського часу

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.5

Рис. 3.19 – Літолого-фаціальна карта середньокампанського часу

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.1

сприятливі для змішаної кременисто-глинисто-карбонатної чи кременисто-глинистої седиментації [22, 26, 29-31, 33, 35, 36, 38, 53, 80, 97, 98, 128, 135, 138, 153, 163, 166, 168-173, 184, 186, 208, 230, 247, 248, 254, 258, 281, 286, 288, 289 та ін.].

Пізньокампанський час. Морський басейн цього вікового інтервалу значно розширив свою площу на північний захід та північний схід. Море розширилось на майже все Західне Причорномор'я, схили Кілійсько-Зміїного підняття, Північноазовський прогин та Азовську монокліналь [22, 26, 29-31, 33, 35, 36, 38, 53, 80, 97, 98, 128, 135, 138, 153, 163, 166, 168-173, 184, 186, 208, 230, 247, 248, 254, 258, 281, 286, 288, 289 та ін.]. Відклади формувалися, подібно до середньокампанських, в умовах нормального морського режиму, належать до однієї генетичної групи і фації глинисто-карбонатних, карбонатних та глинисто-кременисто-карбонатних осадків віддаленого від берега відкритого мілководдя.

Уявлення про літолого-фаціальну зональність пізньокампанського часового інтервалу показані на літолого-фаціальній карті (рис. 3.20).

Маастрихтський вік. Відклади маастрихтського ярусу широко розповсюджені на території дослідження та добре вивчені за результатами глибокого буріння [22, 26, 29, 30, 33, 35, 36, 53, 80, 97, 98, 128, 135, 138, 153, 163, 166-173, 184, 186, 209, 230, 247, 248, 254, 258, 281, 288, 289 та ін.]. Вони представлені головним чином карбонатними породами (різноманітні вапняки та мергелі) з підпорядкованим значенням теригенних (пісковики, алевроліти та піски).

Різноманітний літологічний склад, ритмічна будова розрізів маастрихтських відкладів, характер їх розповсюдження по території дослідження свідчить, що маастрихтський вік відрізняється складними періодичними проявами диференційованих рухів, як регіонального так і місцевого рівнів. Це призвело до деякого обміління морського басейну, скорочення його акваторії при одночасному збільшенні площ та глибин в депресійних ділянках. Підняття території розпочалося в кінці раннього маастрихті та продовжувалося в його другій половині віку. При цьому маастрихтський басейн зберіг нормальні морські умови, а складний характер морського дна зумовив локальність розподілу різних осадків.

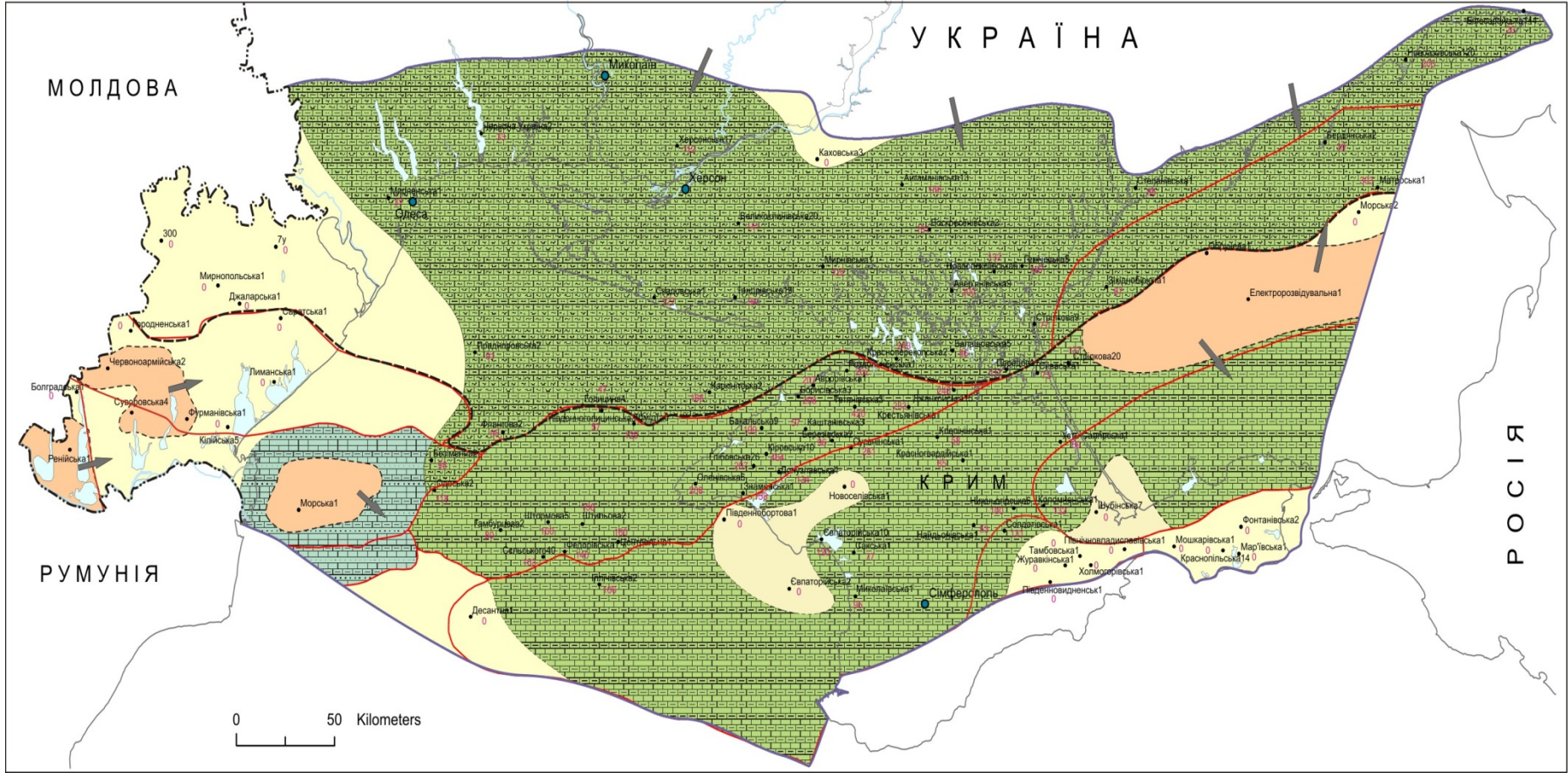

Рис. 3.20 – Літолого-фаціальна карта пізньокампанського часу

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.1

Вони склали три генетичні групи, що відповідають наступним фаціям.

Фація піщаних і глинисто-піщаних алевритових осадків прибережного активного мілководдя займає невеликі за розміром площі в межах Північного Причорномор'я, Азовської монокліналі та схилів Кілійсько-Зміїного підняття [33, 66, 97, 128, 135, 149, 163, 185, 209, 214, 219, 220, 222, 223, 230, 254, 388-402 та ін.]. Вона представлена кварцово-глауконітовими, рідше кварцовими пісковиками товщиною від 0,1 м до 1,0 м та пісками, алевритами та алевролітами того ж складу, що й пісковики, але більшої товщини (від 1-3 м до 30 м). Найбільш витримані товщі піщано-алеєвритових відкладів формувалися у другій половині маастрихтського віку.

Фація алевритово-кременисто-глинисто-вапнякових і глинисто-кременистих осадків депресійних ділянок поширена на всій території дослідження [33, 66, 97, 128, 135, 149, 163, 185, 209, 214, 219, 220, 222, 223, 230, 254, 388-402 та ін.]. В будові розрізів фації беруть участь кременисто-глинисті осадки в нижній частині та змішані вапняково-кременисто-глинисто-алеєвритові різності у верхній.

Фація глинисто-карбонатних і карбонатних відкладів відкритого слаборухливого мілководдя, віддаленого від берега, та відносно глибоководних ділянок представлена вапнистими (коколітові, форамініферові, коколітово-форамініферові) і глинисто-карбонатними відкладами, іноді із домішкою алевритового та кременистого матеріалу [33, 66, 97, 128, 135, 149, 163, 185, 209, 214, 219, 220, 222, 223, 230, 254, 388-402 та ін.].

Уявлення про літолого-фаціальну зональність маастрихтського часового інтервалу показані на літолого-фаціальній картах (рис. 3.21 та 3.22).

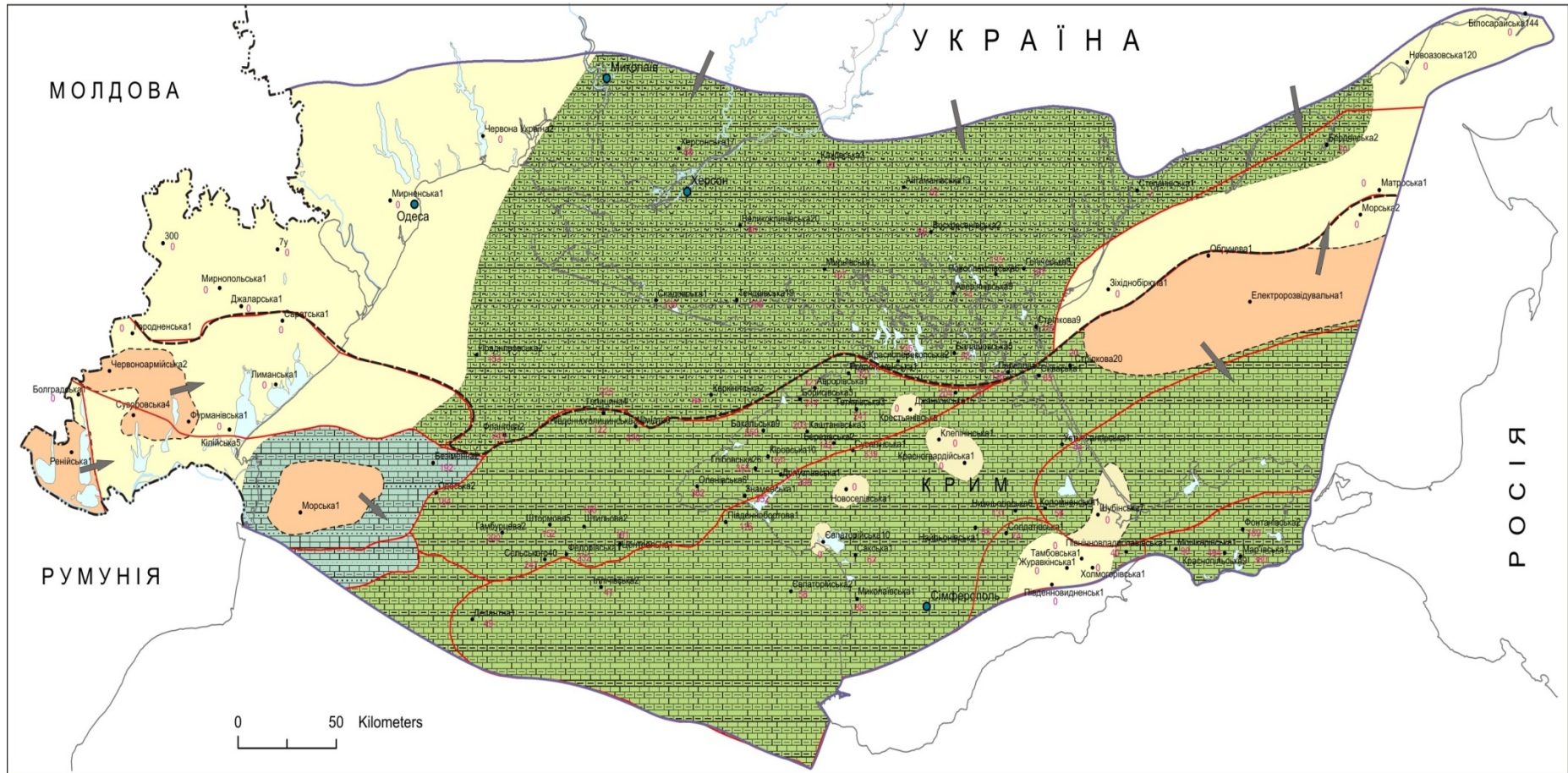

Рис. 3.21 – Літолого-фаціальна карта ранньомаастрихтського часу

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.1

Рис. 3.22 – Літолого-фаціальна карта пізньомаастрихтського часу

Умовні позначення до рисунку на рисунку 3.1

Аналіз територіального розташування типів фаціальних зон різних часових рівней показує їх часте співпадіння, що говорить про їх успадкований характер в розвитку крейдового морського басейну на території дослідження.

Отже, на території дослідження в ранній крейді можна умовно виділити одну фаціальну область, яка характеризувалася переважаючим формуванням фацій механогенного ряду (піщаних, алевритово-піщаних, глинисто-піщаних, глинисто-піщано-алевритових, вулканогенно-уламкових). У пізній крейді можна умовно виділити три послідовні в просторі фаціальні області: північну (платформну), центральну (система прогинів) та південну (система підняття та передгір'їв) (рис. 3.23). Границі між ними в часі змінювалися.

Північна область характеризувалася переважаючим формуванням фацій механогенного ряду (піщаних, алевритово-піщаних, глинисто-піщаних, глинисто-піщано-алевритових) і підпорядкованим формуванням карбонатно-глинисто-кременистих, глинисто-карбонатних та кременисто-глинистих фацій та фацій біогенних та хемогенних карбонатних відкладів.

Центральна характеризується пануючим розвитком фацій біогенних та хемогенних карбонатних відкладів.

Південна область характеризується змішаним характером накопичення фацій механогенного ряду, карбонатно-глинисто-кременистих, глинисто-карбонатних та кременисто-глинистих фацій та фацій біогенних та хемогенних карбонатних відкладів.